

[Kristine Heltberg.]

væsentligt og berører en gruppe unge under uddannelse på en så smertelig måde, at jeg synes, det er værd at tage det op til ganske særskilt behandling her. Derfor vil jeg tillade mig at spørge om ministerens svar og håber på en velvillig holdning over for de unge, der her er stillet over for næsten uløselige problemer.

Boligministeren (Helge Nielsen):

Ved første behandling den 25. februar i år her i tinget af forslag til lov om boligbyggeri erklærede jeg mig enig i, at boliger for unge under uddannelse i videst muligt omfang bør indpasses i det almennyttige boligbyggeri og i princippet finansieres som dette. Jeg er enig i, at den nuværende finansieringsform for kollegiebyggeri giver for høje huslejer under et så højt renteniveau, som vi har haft i de seneste år. En fremtidig støtteordning må altså tage hensyn hertil, f. eks. ved rentesikring, som lovforslaget jo gør det. Vi må imidlertid, som jeg også gav udtryk for ved den omtalte lejlighed, ved forslaget videre behandling se på, om den foreslåede støtte er tilstrækkelig til at opnå den hensigt, som vi gerne vil opnå.

Lejen i nogle af de senest opførte kollegier er af en størrelse, mange uddannelsessøgende vanskeligt kan overkomme. Det var på denne baggrund, den forrige boligminister fik finansudvalgets tilslutning til over en 3-årig periode at anvende 5,5 mill. kr. til midlertidige ekstraordinære driftslån til sådanne kollegier, hvoraf flere har udlejningsvanskeligheder, men forudsætningen var, at der blev gennemført en huslejeudligning i kollegiesektoren, og at kommunerne bidrog med i første række at fritage kollegierne for ejendomsskatter. Den huslejeaktion, der er i gang på en række kollegier, har imidlertid skabt usikkerhed om disse udligningsbidrag. Driftslånene har derfor ikke kunnet udbetales, og en oplagt mulighed for at støtte kollegierne er således — i hvert fald for tiden — blevet forskertset.

Lovforslaget om kollegier behandles nu i boligudvalget, og jeg vil med udvalget drøfte forholdene, herunder også situationen på de bestående kollegier, med henblik på at sikre tilfredsstillende finansieringsforhold for boliger til unge under uddannelse.

Kristine Heltberg (SF):

Vi kan ikke være meget uenige om, at det er den fremtidige finansieringsform, der er hovedproblemet, men alligevel bliver der jo et spørgsmål om den klemme, som de unge i øjeblikket er i, og som jeg næsten ikke kan se man kan finde nogen løsning på, så længe deres økonomiske situation er så presset, som den er. Det er netop i den helt konkrete situation, jeg ville være glad for at høre ministerens forslag til løsninger, der tilgodeser deres ganske særlige situation.

Boligministeren (Helge Nielsen):

Jeg har naturligvis ikke mulighed for her og nu at redegøre for, hvordan denne sag endeligt kan løses. Jeg kan sige, at jeg af det midlertidige kollegieråd, tror jeg det hedder, og de studerendes organisationer er blevet anmodet om at tage et møde med dem, og det er jeg naturligvis villig til.

Men jeg må også over for fru Kristine Heltberg understrege den ordning vedrørende udligningen, som jeg her omtalte, der trådte i kraft den 1. januar 1975. Finansudvalget tiltrådte den 2. august 1974, at boligministeren i en 3-årig periode ydede midlertidige driftslån til kollegieinstitutioner med særlige økonomiske vanskeligheder — her kan jeg henvise til aktstykke nr. 440 — og både i boligudvalget og i finansudvalget har huslejeudligningen været betragtet som et af leddene i denne treleddede støtteordning, hvor de 2 andre led altså, som jeg nævnte, er driftslånene og ejendomsskatterne.

Jeg vil da godt sige, at hverken under de nævnte drøftelser i boligudvalget eller i finansudvalget har SF eller andre partier taget afstand fra denne indstilling fra boligministeren, og denne indstilling og dette aktstykke binder naturligvis mig med hensyn til, hvilke handlinger jeg kan foretage i forhold til denne sag.

Kristine Heltberg (SF):

Det er jo netop det, der er det bekymrende, at situationen har udviklet sig i så kritisk en retning, hvad angår de uddannelsessøgendes muligheder for at skaffe sig indtægt, og deres mulighed for støtte er blevet forringet. Det er det, der har stillet denne udligningsordning i et andet lys, end den